

УДК 338.246.025.2: 339.13: 620.95

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ТА МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ БІОПАЛИВА

О. В. КЛИМЧУК, кандидат
сільськогосподарських наук, доцент,
кафедра адміністративного
менеджменту та альтернативних
джерел енергії
Вінницький національний аграрний
університет

Висвітлюються основні стратегічні передумови та причини формування світового ринку біопалива. Наводиться комплекс механізмів регулювання розвитку біопаливної індустрії, щоб забезпечити конкурентоспроможність біопалива на енергетичному ринку та здійснити нарощування його виробництва. При цьому систему ринку біопалива потрібно розглядати як структурований комплекс організаційно-економічних, технічних та соціальних елементів, які перебувають у тісному взаємозв'язку і взаємовідносинах один з одним, створюючи певну цілісність та єдність. Вказується на те, що наразі в Україні виробництво біологічних видів палива знаходиться в умовах, які не притаманні світовим ринковим відносинам, і вирішення проблем біопаливного виробництва буде залежати від скоординованості спільних дій, тобто від політико-адміністративної консолідації в нашому суспільстві. Для досягнення стабільного виробництва біопалива потрібно розробити ефективну стратегію подальшого розвитку галузі.

Ключові слова: ринок біопалива, механізми регулювання, економіка, біопаливо, конкурентоспроможність, законодавча база.

Рис. 2. Літ.15.

Постановка проблеми. Вагомим поштовхом для наукових досліджень в галузі біопалива було усвідомлення думки про вичерпність існуючих природних запасів нафти та газу. Свідченням загрози закінчення запасів є той факт, що за останній період на планеті не відкрито нових великих світових родовищ нафти та відмічається постійна тенденція зростання цін на неї [1].

В результаті цього, збільшення обсягів споживання енергії з біомаси можливе лише за умови функціонування стабільних і надійних ринків постачання та переробки сировини, послідовного регулювання та передбачення ринкових дій. Без розвитку відповідних культур для виробництва біопалива, без впровадження енергетичних культур другого покоління неможливо досягти тривалої та безперебійної пропозиції біопалива на ринку [2]. Цієї ж думки притримується Г.М. Калетнік, вказуючи на те, що розвиток ринку біопалива може мати нестабільний характер за умов відсутності створення ринку енергетичних культур як біосировини для організації його виробництва [3].

З огляду на останні тенденції, ринок біопалива продовжує набирати оберти. Постійне підвищення цін на традиційні енергоносії та зростаючий попит на біопаливо робить його виробництво вигідним, тому все більше виробників хочуть зайняти нішу, яка утворилась на даному ринку. За прогнозними оцінками Міжнародного енергетичного агентства до 2030

року світове виробництво біопалива збільшиться до 150 млн т енергетичного еквівалента нафти, що зумовить щорічне зростання темпів приросту виробничих потужностей після кризи в межах 7-9%.

Г.М. Калетнік переконливо доводить, що в Україні існує кілька причин розвитку ринку біопалива: починаючи з енергетичної безпеки, диверсифікації національного виробництва, підтримки інновацій і закінчуючи високою мотивацією зростання аграрного сектору, екологічною безпекою, завдяки відновлюваним джерелам енергії [4]. Однак, основна причина відсутності в Україні будь-яких системних зрушень у вирішенні проблеми формування ринку біоенергетичних ресурсів, серед яких є сегмент біопалива, знаходиться передусім у площині політичних рішень, прийняття яких істотно гальмується надмірною заполітизованістю вітчизняної економіки, нестримним популізмом, безперервними виборчими кампаніями, супроводжуваними занадто частими змінами урядів. А це, в свою чергу, унеможливує формування та реалізацію чіткої державної політики у сфері енергетичної безпеки держави та зростання економіки. При цьому, головні аспекти у мотивації щодо виробництва біопалива потрібно вбачати у податкових преференціях, обов'язкових нормах використання, прямій бюджетній підтримці та стимулюванні внутрішнього споживання [5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Системне вивчення процесів становлення та подальшого розвитку ринку біопалива здійснюють у своїх наукових розробках В.І. Бойко, П. І. Гайдуцький, Г.Г. Гелетуха, В.О. Дубровін, Г.М. Забарний, Г.М. Калетнік, М.І. Кобець, Б. Я. Панасюк, О.О. Прутська, П.Т. Саблук, С. Циганков, О.М. Шпичак та інші.

Однак, сучасність вимагає якнайшвидшого переходу до промислового використання біологічних видів палива у всіх галузях народного господарства України, що актуалізує наукові дослідження в даній царині науки.

Формулювання цілей статті. Ринок біопального в світі стрімко зростає, його виробництво в багатьох країнах світу стимулюється наданням значних дотацій, податкових пільг і регламентуванням обов'язковості використання. При цьому виникають великі можливості щодо використання біопального для країн, що розвиваються, які можуть експортувати або сировину, або біопальне на світові ринки, одержуючи від цього суттєві доходи [6]. Тому основне завдання дослідження буде полягати у розгляді можливостей комерціалізації ринку біопалива в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Процес розвитку біопаливної галузі здійснюється по спіралі, щоразу проходячи однакові етапи, але з різною силою. Зрозуміло, для цього потрібні певні каталізатори, що надаватимуть поштовх до розвитку у сприятливий момент. До даних каталізаторів слід віднести (укрупнено, без розподілу на складові та внутрішні механізми) державні інституції та приватний сектор (під яким маємо на увазі суб'єкти підприємницької діяльності різних галузевих напрямків), що мають потужний арсенал засобів для впливу на зміну темпів виробництва біопалива. Водночас існує потужний регулятор діяльності, пов'язаної з виробництвом біопалива (засобом рівня його споживання). Даним регулятором є ринки, прямо та опосередковано пов'язані з біопаливом. Роль даного регулятора має різне значення у різних країнах та на різних етапах розвитку біопаливної галузі. Законодавчо закріплена допомога може слугувати додатковим стимулом, але не може бути основним мотивом для діяльності у сфері, що розглядається. Це водночас свідчить про наявність інших дієвих стимулів, що, у свою чергу, є підтвердженням сформованого та функціонуючого ринку, який є основою для розвитку галузі біологічного палива. Такий механізм державної підтримки, поряд із сформованим ринком, дозволяє державі скоротити витрати на стимулювання галузі виробництва біопалива, максимально використовуючи податкове кредитування як основний механізм підтримки [7].

Світовий ринок біопалива характеризується всіма ознаками інноваційних ринків: постійно ведуться дослідження в галузі вдосконалення технологій виробництва, відбувається поліпшення фізико-хімічних властивостей різних видів біопалива, анонсується цілий ряд виробництв і програмних намірів, створюється значний інформаційний тиск [1].

В умовах ринкової економіки біопаливні підприємства повинні діяти як самостійні товаровиробники і у випадку скрутного фінансового становища мають мобілізувати внутрішні резерви та поліпшити виробничий процес. Водночас, у ефективній роботі даних підприємств зацікавлені численні фізичні та юридичні особи, державні органи, які уважно стежать за результатами цієї діяльності та їх реальним фінансовим станом. Лише в результаті правильно вибраної стратегії виробництва (з найменшими витратами ресурсів і праці) та належних об'ємів випуску біологічних видів палива можна забезпечити конкурентний обсяг реалізації продукції, здійснити перехід до самофінансування та отримувати стабільно зростаючі прибутки.

Нині систему ринку біопалива потрібно розглядати як структурований комплекс організаційно-економічних, технічних та соціальних елементів, які перебувають у тісному взаємозв'язку і взаємовідносинах один з одним, створюючи певну цілісність та єдність (рис. 1).

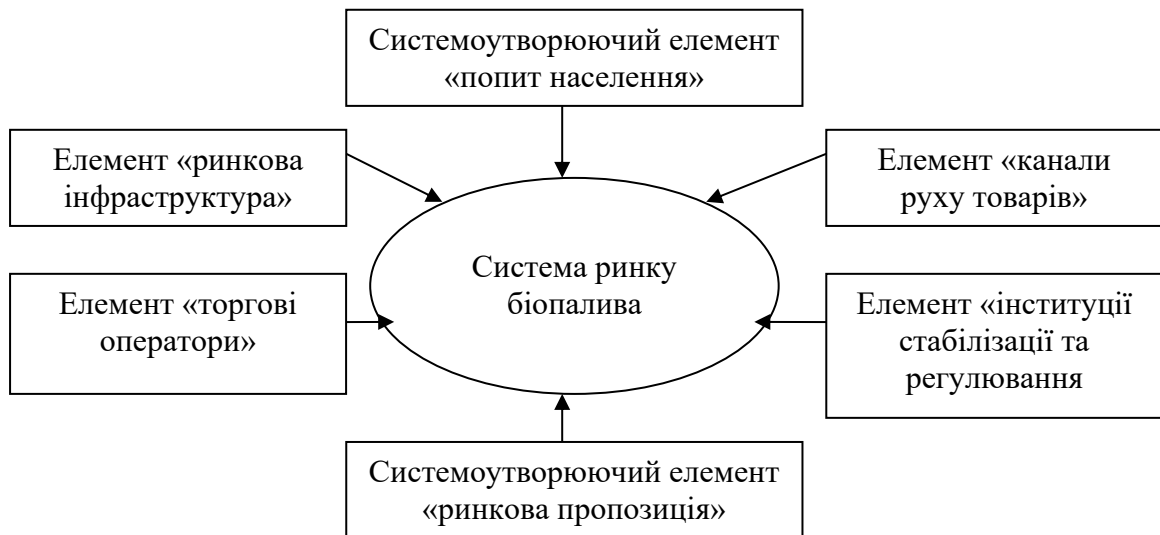

Рис. 1. Структура системи ринку біопалива [8]

На рис. 1 схематично представлено сутність ринку біопалива, рзкрито взаємодію системоутворюючих елементів виробника і споживача сільськогосподарських продуктів через платоспроможний попит населення та пропозицію, ринкову інфраструктуру, операторів та канали надходження товарів, спроможних задовольнити цей попит [8]. Попит має органічно поєднуватися з факторами, що його формують: ефективним використанням виробничих ресурсів; платоспроможністю споживача і оптимальною науково обґрунтованою ціною. Проведення за цими ознаками аналізу дає можливість визначитися з граничною межею ціни на ресурси із споживчим попитом та пропозицією на них. Підприємство може розрахувати свій потенційний попит і відповідним чином його задовольнити.

С.В. Лук'янець впевнений, що на сьогодні, в умовах енергетичної кризи, створились реальні умови для розвитку відновлюваних джерел енергії та виробництва біопалива. Водночас, основною рушійною силою в розвитку ринку біопалива має бути держава. Передумовою для виробництва в Україні біопалива у комерційних масштабах має стати потужний внутрішній ринок, гарантований обов'язковим використанням сумішевого палива

на основі традиційного та біологічного, а також впровадженням державних норм якості продукції, які повинні співпадати з нормами ЄС. Біопаливо потрібно виробляти не тільки на великих заводах, але й на підприємствах малої потужності, що дозволить зробити технологічний процес гнучким і пристосованим до українського і світового ринків. Перевагою таких заводів є можливість комплектації обладнанням вітчизняного виробництва, вартість якого нижча зарубіжного, а також зростає можливість кооперації між виробниками сировини та біопалива. Ці заходи при зростаючому попиті на біопаливо у Європі сприятимуть зростанню рівня залучених вітчизняних та іноземних інвестицій і технологій у виробництво та використання біопалива [9].

О.М. Шпичак переконаний у тому, що в Європі біопаливо домоглося конкурентоспроможності пільгами, державними дотаціями та зобов'язаннями переходу на екологічне паливо. В зв'язку із цим, компанії активно розширили виробництво біопалива, однак темпи збільшення потужностей сировини перевищують темпи зростання посівних площ [10].

На підтримку і розвиток виробництва біологічних видів палива в нашій державі спрямований Закон України “Про альтернативні види рідкого та газового палива”, у якому в ст. 9 вказується, що організаційно-економічним заходом відносно збільшення виробництва (видобутку) та споживання альтернативних видів пального є стимулювання інвестиційної діяльності й запровадження новітніх технологій. Зростання інвестицій, спрямованих на виробництво біопального стане визначальним фактором у налагодженні виробничого процесу, переходу сільськогосподарських підприємств на споживання даного виду пального та створенні економічного механізму регулювання ринкових відносин у сфері альтернативних видів пального [11].

В свою чергу, перехід до ринкового регулювання економіки забезпечить комплексне вирішення сучасних енергетичних проблем в Україні, тому що саме ринок зумовлює створення найбільш сприятливих умов для суспільного прогресу і альтернативи йому немає. Регулююча функція ринкового середовища передбачає постійність зв'язків між різними галузями виробництва, попитом і споживанням, встановлення пропорцій в економіці та безперервність відтворювального процесу. Через наявність конкуренції ринкові відносини активно впливають на рівень витрат при виробництві будь-якої продукції, науково-технічний прогрес, задоволення платоспроможного попиту населення. Під час перехідного періоду необхідно задіяти весь арсенал організаційно-економічних механізмів для прискорення даного процесу, щоб мінімізувати втрати і наявність конфліктних ситуацій та успішно вирішувати комплекс проблем регульованого підприємництва, вільної конкуренції, виправданого ризику, ділової інтеграції тощо. Механізм функціонування вільного ринку рахується єдиним регулятором господарських процесів, а найважливіші функції держави мають бути зосереджені на охороні існуючої системи та забезпеченні рівних умов конкуренції для всіх суб'єктів ринку, щоб автоматично відновити економічну рівновагу.

При цьому А.Г. Спіркін вказує на те, що поряд з ринковим механізмом саморегулювання основним регулюючим суб'єктом ринкової економіки повинна виступати держава. Особливо різнобічними та цілеспрямованими мають бути функції держави в умовах реформування економіки, насамперед там, де нечітко визначено права приватної власності і у приватних власників відсутня мотивація до використання свого капіталу в інтересах усього суспільства [12]. Перераховані ознаки притаманні ринковій економіці в Україні.

Слід зауважити, що наразі в Україні виробництво біологічних видів палива знаходиться в умовах, які не притаманні світовим ринковим відносинам. Потрібно уникати тенденцій у поверненні до старих рамок планово-адміністративної системи, з її майже всеохоплюючим плануванням та жорсткою регламентацією встановлених лімітів. Вирішення проблем біопаливного виробництва буде залежати від скоординованості спільних дій, тобто від політико-адміністративної консолідації в нашому суспільстві.

О.О. Прутська зазначає, що на думку експертів Комісії ЄС, доля біопалива сьогодні цілком залежить від податкових виключень. Представляється, що і нам в Україні варто звернутись до європейського досвіду стимулювання використання біопалива, скориставшись вже напрацьованими і апробованими схемами. Без суттєвої державної підтримки впровадження нових альтернативних джерел енергії не відбудеться [13].

Ринок біопалива має великі резерви для розширення пропозиції, проте спостерігається значне стримування попиту. Так, О.М. Шпичак вказує на цілий ряд взаємопов'язаних причин, які перешкоджають інтенсивному розвитку ринку біопалива в Україні (рис. 2).

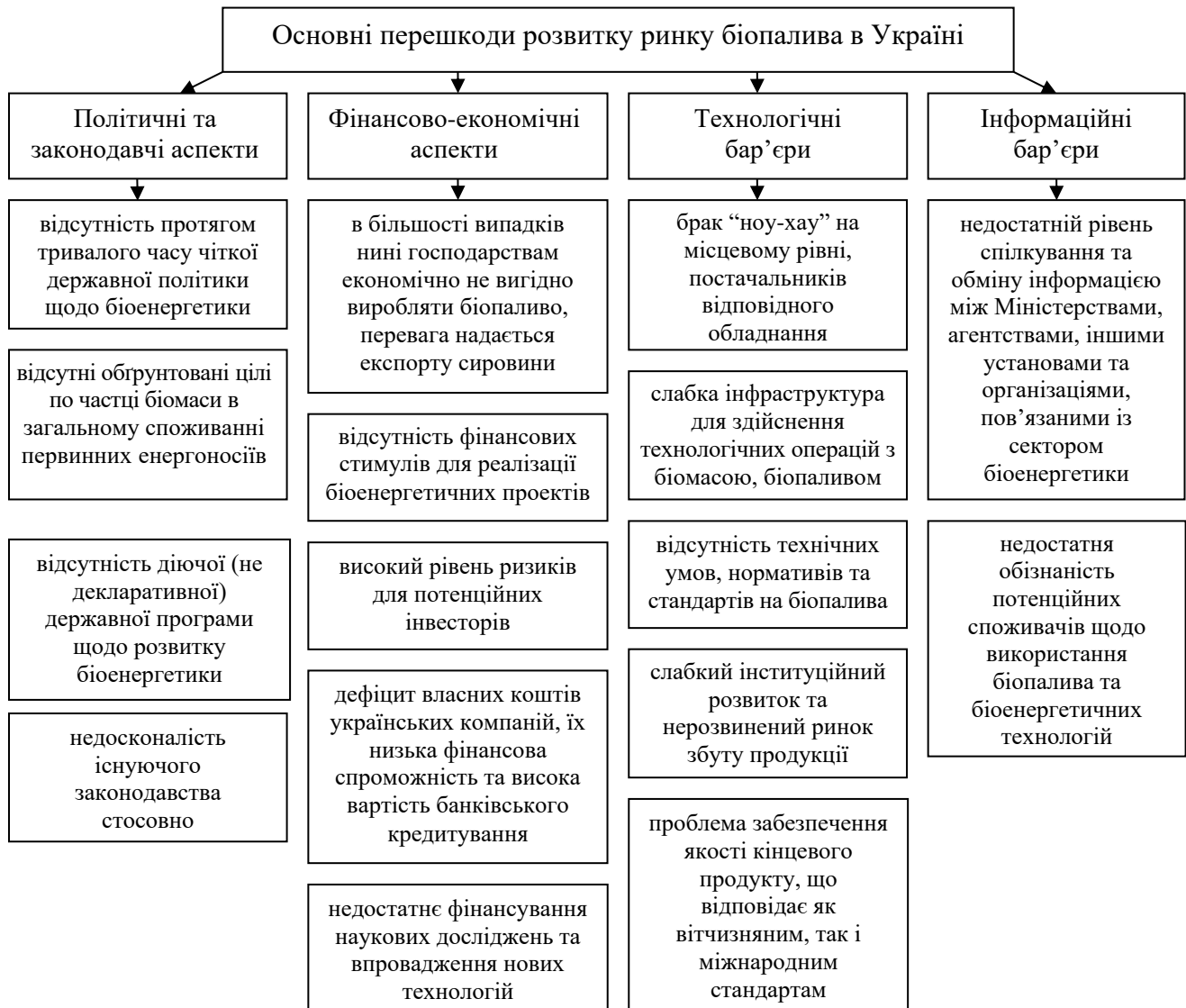

Рис. 2. Характеристика основних перешкод розвитку ринку біопалива в Україні [10]

До вказаних перешкод, на нашу думку, доцільно додати постійну появу на біоенергетичному ринку нових біотехнологій, неухильне зростання загальної кількості країн-конкурентів, необхідність капіталовкладень у розвиток біопаливної інфраструктури, а також залежність ринку біосировини від кліматичних умов конкретного маркетингового року.

Розвиток ринку біоенергетики є тривалим процесом, який поєднує в собі становлення стабільної сировинної бази та розвиток на її основі промислової переробки енергетичної сировини. Нині виробництво біоенергетичних ресурсів в Україні розвинуто слабо, але ринок енергетичної сировини набув бурхливого розвитку з орієнтацією на експорт [14]. Дана

ситуація пов'язана із тим, що для експорту сировини для виробництва біопалива субсидії непотрібні. Витрати України на субсидування біоенергетичної галузі, порівняно із витратами інших країн та з вартістю традиційного палива є мізерними [15].

Проте, О.Г. Макаручак вказує на те, що оскільки формування внутрішнього ринку біопального потребує часу та організаційних зусиль (переоснащення машин і механізмів, розробка стандартів, імплементація обов'язкових або рекомендованих норм споживання), розвиток біопаливної промисловості в Україні на першому етапі можливий з розрахунком на експорт, зокрема до Європейського Союзу. Це також важливо з урахуванням того, що й масштабні інвестиції в розвиток біопаливної промисловості також, ймовірно, могли б надійти від інвесторів із країн ЄС [6].

Досить важливим аспектом у сучасних умовах господарювання є перегляд співвідношення централізму та децентралізму в управлінні економікою. Для України нагальним питанням є створення нормальних макроекономічних умов для розвитку та ефективного функціонування регіонів і підприємств, акцентуючи увагу на мікроекономіку. Зокрема, ринок біопалива потрібно формувати "знизу догори", тим самим створюючи регіонам сприятливі умови для подолання економічних, енергетичних, екологічних та соціальних проблем. Складності також полягають у відсутності зведеної єдиної законодавчої основи для формування національного біопаливного виробництва. Інституціональна система регулювання розвитку біопаливної індустрії повинна органічно поєднувати в собі державно-владні механізми та ринкові регулятори. При розробці механізмів управління біопаливним виробництвом одним із головних критеріїв мають бути економічна доцільність та ефективність. Потрібно формувати гнучку систему управління, оскільки вона несе в собі складний багатофакторний міжгалузевий характер, поєднує всю різноманітність форм і напрямків застосування енергії та має значну розосередженість у відповідності до всіх рівнів управління національним господарством держави. На регіональному та галузевому рівнях також необхідно розробляти пластичну систему регулювання, на основі якої держава змогла б запровадити ряд проектів з виробництва біопалива, підвищуючи рівень його конкурентоспроможності.

Відсутність в Україні чітких стандартів і способів контролю якісних характеристик біологічних видів палива призводять до створення його негативного іміджу серед потенційних споживачів. Тому в процесі виробництва біопалива в ринкових умовах не має місця на стратегічну безвідповідальність, потрібно враховувати не тільки економічну ситуацію і кон'юнктуру ринку, а й законодавчі та нормативні акти, щоб приймати виважені, обґрунтовані й далекоглядні планові управлінські рішення для уникнення негативних економічних, юридичних, соціальних, екологічних та інших наслідків.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Ринок біопалива в Україні повинен формуватися на основі органічного поєднання державного регулювання та ринкових механізмів саморегулювання економічної системи (дотримання принципів вільної конкуренції, лібералізація цінової політики на енергоносії та ін.). Метою біопаливного виробництва має бути отримання максимуму стабільного та динамічно зростаючого прибутку на невизначено тривалий період, а не миттєве та надмірне збагачення. Розбудова регульованого ринку біопалива повинна базуватись на упереджувальних рішеннях у системі формування цінової політики, які не протидіють вільній конкуренції. Регулювання біопаливної індустрії слід розглядати через призму оптимізації виробництва, пошуку найвигідніших сфер підприємництва та раціонального маневрування грошовими потоками.

Для досягнення стабільного виробництва біологічних видів палива, потрібно розробити ефективну стратегію подальшого розвитку галузі. За рахунок компетентного управління буде досягатись висока економічна ефективність в галузі біоенергетики та створяться оптимальні співвідношення як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку. і наостанок, українська енергетична система має стати невід'ємною складовою європейського енергетичного ринку.

Список використаних джерел

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_DN_2012/Ecologia/4_106647.doc.htm
2. Чибіскова Г.С. Виникнення міжнародних ринків біопалива: можливості для України / Г.С. Чибіскова // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №5. – С. 32-40.
3. Калетнік Г.М. Соціально-економічне значення розвитку ринку біопалива в Україні / Г.М. Калетнік // Економіка АПК. – 2008. – №6. – С. 128-132.
4. Калетнік Г.М. Розвиток ринку біопалив в Україні: Монографія. / Г.М. Калетнік. – К: “Аграрна наука”, 2008. – 464 с. + кольор. вкл.
5. Кириленко І.Г. Формування ринку українського біопалива: передумови, перспективи, стратегія / І.Г. Кириленко, В.В. Дем’янчук, Б.В. Андрющенко // Економіка АПК. – 2010. – №4. – С. 62-66.
6. Макарчук О.Г. Світові та вітчизняні тенденції розвитку виробництва біопального / О.Г. Макарчук // Економіка АПК. – 2008. – №7. – С. 152-155.
7. Лук’янихіна О.А. Сучасні тенденції розвитку ринку біопалива у світі (огляд) / О.А. Лук’янихіна, І.А. Вакулєнко. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zbirnuk.bukuniver.edu.ua/issue_articles/10_2.pdf
8. Біологічні ресурси і технології виробництва біопалива: Монографія / Я.Б. Блюм, Г.Г. Гелєтуха, І.П. Григорюк та інші. – К.: “Аграр Медіа Груп”, 2010. – 408 с.
9. Лук’янець С.В. Інвестиційна привабливість виробництва і використання поновлюваних джерел енергії / С.В. Лук’янець // Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки. – Вінниця, 2012.– Вип. 2 (64). Т1. – С. 55-59.
10. Шпичак О.М. Економічні проблеми виробництва біопалива та продовольча безпека України / О.М. Шпичак // Економіка АПК. – 2009. – №8. – С. 11-19.
11. Про альтернативні види палива: Закон України від 14.01.2000 р. №1391-14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1391-14>
12. Спиркин А.Г. Философия: Учебник / А.Г. Спиркин – М.: Гардарики, 2001. – 816 с.
13. Прутська О.О. Державне регулювання розвитку ринку біопалива в Україні / О.О. Прутська // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – №1(5). – С.179-182.
14. Назаренко А.В. Біопаливний потенціал України на світовому ринку сільськогосподарської продукції / А.В. Назаренко // Економіка АПК. – 2010. – №1. – С. 72-77.
15. Трипольська Г.С. Субсидування виробництва та споживання моторного біопалива / Г.С. Трипольська // Економіка АПК. – 2010. – №11. – С. 28-33.

Список джерел в транслітерації / References

1. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.rusnauka.com/10_DN_2012/Ecologia/4_106647.doc.htm
2. Chybiskova G.S. Vynyknennja mizhnarodnyh rynkiv biopalyva: mozhlyvosti dlja Ukrainy / G.S. Chybiskova // Aktual'ni problemy ekonomiky. – 2007. – №5. – S. 32-40.
3. Kaletnik G.M. Social'no-ekonomichne znachennja rozvytku rynku biopalyva v Ukraini / G.M. Kaletnik // Ekonomika APK. – 2008. – №6. – S. 128-132.
4. Kaletnik G.M. Rozvytok rynku biopalyv v Ukraini: Monografija. / G.M. Kaletnik. – K: “Agrarna nauka”, 2008. – 464 s. + kol'or. vkl.
5. Kyrylenko I.G. Formuvannja rynku ukrai'ns'kogo biopalyva: peredumovy, perspektyvy, strategija / I.G. Kyrylenko, V.V. Dem'janchuk, B.V. Andrijushhenko // Ekonomika APK. – 2010. – №4. – S. 62-66.

6. Makarchuk O.G. Svitovi ta vitchyznjani tendencii' rozvytku vyrobnyctva biopal'nogo / O.G. Makarchuk // Ekonomika APK. – 2008. – №7. – S. 152-155.
7. Luk'janyhina O.A. Suchasni tendencii' rozvytku rynku biopalyva u sviti (ogljad) / O.A. Luk'janyhina, I.A. Vakulenko. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://zbirnik.bukuniver.edu.ua/issue_articles/10_2.pdf
8. Biologichni resursy i tehnologii' vyrobnyctva biopalyva: Monografija / Ja.B. Bljum, G.G. Geletuha, I.P. Grygorjuk ta inshi. – K.: “Agrar Media Grup”, 2010. – 408 s.
9. Luk'janec' S.V. Investycijna pryvablyvist' vyrobnyctva i vykorystannja ponovljувanyh dzherel energii' / S.V. Luk'janec' // Zbirnyk naukovyh prac' VNAU. Serija: Ekonomichni nauky. – Vinnycja, 2012.– Vyp. 2 (64). T1. – S. 55-59.
10. Shpychak O.M. Ekonomichni problemy vyrobnyctva biopalyva ta prodovol'cha bezpeka Ukrainy / O.M. Shpychak // Ekonomika APK. – 2009. – №8. – S. 11-19.
11. Pro al'ternatyvni vydy palyva: Zakon Ukrainy vid 14.01.2000 r. №1391-14 [Elektronnyj resurs]. –Rezhym dostupu:<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1391-14>
12. Spyrkyn A.G. Fylosofija: Uchebnyk / A.G. Spyrkyn – M.: Gardaryky, 2001. – 816 s.
13. Pruts'ka O.O. Derzhavne reguljuvannja rozvytku rynku biopalyva v Ukraini / O.O. Pruts'ka // Visnyk Zaporiz'kogo nacional'nogo universytetu. – 2010. – №1(5). – С.179-182.
14. Nazarenko A.V. Biopalyvnyj potencial Ukrainy na svitovomu rynku sil'skogospodars'koi' produkcii' / A.V. Nazarenko // Ekonomika APK. – 2010. – №1. – S. 72-77.
15. Trypol's'ka G.S. Subsdyvannja vyrobnyctva ta spozhyvannja motornogo biopalyva / G.S. Trypol's'ka // Ekonomika APK. – 2010. – №11. – S. 28-33.

АННОТАЦИЯ СПЕЦИФИКА ФОРМИРОВАНИЯ И МЕХАНИЗМЫ РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА БИОТОПЛИВА

***КЛИМЧУК Александр Васильевич, кандидат с.-х. наук, доцент,
кафедра административного менеджмента
и альтернативных источников энергии
Винницкий национальный аграрный университет***

Освещаются основные стратегические предпосылки и причины формирования мирового рынка биотоплива. Приводится комплекс механизмов регулирования развития биотопливной индустрии, чтобы обеспечить конкурентоспособность биотоплива на энергетическом рынке и осуществить наращивание его производства. При этом систему рынка биотоплива следует рассматривать как структурированный комплекс организационно-экономических, технических и социальных элементов, которые находятся в тесной взаимосвязи и взаимоотношениях друг с другом, создавая определенную целостность и единство. Указывается на то, что сейчас в Украине производство биологических видов топлива находится в условиях, которые не присущи мировым рыночным отношениям, и решение проблем биотопливного производства будет зависеть от скоординированности совместных действий, то есть от политико-административной консолидации в нашем обществе. Для достижения стабильного производства биотоплива, необходимо разработать эффективную стратегию дальнейшего развития отрасли.

Ключевые слова: рынок биотоплива, механизмы регулирования, экономика, биотопливо, конкурентоспособность, законодательная база.

ANNOTATION
THE ECONOMIC PRINCIPLES PROVIDE OF INNOVATIVE BIOFUEL PRODUCTION

***KLYMCHUK Oleksandr, Candidate of Agricultural Sciences, Associate Professor,
The Department of Administrative management
and alternative energy sources
Vinnytsia National Agrarian University***

The key strategic assumptions and reasons for the formation of the global biofuels market are researched. Provides a set of mechanisms to regulate the development of the biofuel industry to ensure the competitiveness of biofuels in the energy market and implement its production capacity. In this system the biofuel market should be viewed as a structured set of organizational, economic, technical and social elements that are closely related, and relationships with each other, creating a certain integrity and unity. Points out that now in Ukraine production of biofuels is in conditions that are not inherent in the global market economy, and solving the problems of biofuel production will depend on the coordination of joint actions, that is, from political and administrative consolidation in our society. To achieve sustainable production of biofuels, it is necessary to develop an effective strategy for further development of the industry.

Keywords: biofuels market, regulatory mechanisms, the economy, biofuels, competitiveness, legal framework.

Інформація про автора

КЛИМЧУК Олександр Васильович - кандидат с.-г. наук, доцент, кафедра адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3, e-mail: klimchuk-77@mail.ru)

КЛИМЧУК Александр Васильевич - кандидат с.-х. наук, доцент, кафедра адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії Вінницький національний аграрний університет (21008, г. Вінниця, ул. Солнечная , 3, e – mail : klimchuk-77@mail.ru)

KLYMCHUK Oleksandr - Candidate of Agricultural Sciences, Associate Professor, The Department of Administrative management and alternative energy sources Vinnytsia National Agrarian University (21008, m . Vinnytsya , Soniachna Str., 3, e – mail : klimchuk-77@mail.ru)